

[Justitsministeren.]

fattelser der er udbredt her i landet, og navnlig ved det ærede medlem meget lidt om retspraksis; derfor burde det ærede medlem som medlem af dette ting have afholdt sig fra en sådan generel bemærkning, som kun kan kalde på påtale.

Må jeg i anledning af det ærede medlems spørgsmål sige, at selvfølgelig er der ikke fastsat særlige regler for bedømmelsen af færdselsforseelser begået af medlemmer af hjemmeværnet. Som det ærede medlem dog synes at forstå, tilkommer det domstolene at udmåle straffen i hvert enkelt tilfælde efter et skøn over alle sagens nærmere omstændigheder, og dette gælder selv sagt også, når den tiltalte er medlem af hjemmeværnet.

Jeg har gennemset akterne i denne sag fra Kolding, der har givet anledning til det ærede medlems spørgsmål, ligesom jeg har fået en udtalelse fra rigsadvokaten om sagen. Det drejer sig om en 47-årig arbejdsmand, der har haft førerbevis siden 1938, og som aldrig tidligere har været i konflikt med loven. Hans forseelse bestod i, at han som fører af en lastvogn, hjemmeværnet havde lejet, ikke udviste tilstrækkelig opmærksomhed i forbindelse med et venstresving bort fra en amtsvej, hvilket bevirkede sammenstød med en overhalende scooterfører, der kom til skade. Selv om den i retten vedtagne bøde på 40 kr. er ansat lavt, har rigsadvokaten dog ikke fundet tilstrækkelig anledning til at søge justitsministeriets tilladelse til sagens indbringelse for landsretten.

Jeg skal i tilslutning hertil blot anføre, at jeg ikke er bekendt med, at domstolene generelt skulle anlægge en mildere praksis over for medlemmer af hjemmeværnet, og at jeg er enig med rigsadvokaten i, at der ikke er anledning til, at Koldingsagen af anklagemyndigheden indbringes for landsretten.

Vivike: Ja, hvordan vi end vender og drejer det, er der givet den anførte motivering for den dom, som er afsagt i Kolding, og jeg finder det som sagt noget betænkeligt, at man, som vi ved det fra pressen, motiverer en dom, som det er sket i dette tilfælde.

Den højtærede justitsminister sagde, at

jeg ved ikke meget om opfattelsen her i landet. Hvordan kan den højtærede justitsminister vide, at jeg ikke ved noget om, hvilken opfattelse der gør sig gældende her i landet? Det kunne jeg lide at få en forklaring på.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Når man skal motivere et standpunkt, er det altid så uhyre let at sige, at det er den almindelige opfattelse. Nu kan det ærede medlem jo ikke svare mig, da vi er færdige med denne debat, men jeg beder det ærede medlem overveje og måske underhånden meddele mig, hvilke særlige egenskaber det ærede medlem er udrustet med, som gør, at han i modsætning til andre ved, hvad den almindelige opfattelse er.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vestergaard Poulsen* til undervisningsministeren:

„Giver de erfaringer, der allerede er indhøstet ved gennemførelse af skoletilsynslovens § 1 om valg af forældrerepræsentanter, ministeren anledning til at overveje en mere hensigtsmæssig udformning af denne paragraf?“

Vestergaard Poulsen: Rundt om i kommunerne har de nylig konstituerede råd i denne måned travlt med at få ordnet forholdene vedrørende det kommunale skolevæsens styrelse og tilsyn, og dette forhold giver mig anledning til at fremsætte mit spørgsmål over for den højtærede undervisningsminister.

Når jeg i denne tid taler med andre kommunalfolk, spørger vi hverandre, hvorfor valget af tilsynsmyndighed skal gøres så besværligt. Vi spørger os selv, om man i undervisningsministeriet har indført den praksis, at alt, som kan gøre arbejdet besværligt for kommunalbestyrelserne, ikke må lades uforsøgt. En prøve fik vi midt i sidste valgperiode, da vi pludselig skulle til at omdanne tilsynet med aften- og ungdomsskolerne. Jævne kommunalfolk rystede på hovedet, da denne lov første gang skulle efterleves, og vi ryster fremdeles nu, da vi for anden gang har skullet forsøge at leve op til lovens krav.